

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi szeptember hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2011. évi február hó 24. napján kihirdetett 2.B.469/2010/5. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlottal szemben 200.000.- /kettőszázezer/ Ft vagyonelkobzást rendel el.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság Megyei Bíróság a 2. B. 469/2010/5.szám alatti ítéletével I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb, a Btk. 253.§ /1/ és /2/ bekezdése szerint minősülő vesztegetés büntetében. Ezért halmazati büntetésül 1 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés, a szabadságvesztés felfüggesztése érdekében, melyet a másodfokú nyilvános ülésen változatlan formában fenntartottak. A védő perbeszédében hivatkozott arra, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésének idején elhúzódó párkapcsolati válsággal küzdött, ebből eredtek alkohol és pszichés problémái is és erre vezethetők vissza az ittas járművezetés miatti eljárások is vele szemben. A vádbeli napon a vádlott - általa is elismerten - ugyan fogyasztott alkoholt, de rendkívül felzaklatott, feldúlt állapotát ismét magánéleti események generálták. Ilyen lelkiállapotban mesélt egy történetet a rendőröknek, akik azt félreértve vélték úgy, hogy a vádlott adott magatartása megvesztegetésükre irányult. A védő szerint még az adott tényállás mellett sem vonható következtetés I.rendű vádlott neve büntetőjogi felelősségére. Az ügyeiben beszerzett pszichológus szakértői vélemények megállapításai ugyanis arra utalnak, hogy a vádlott pszichés betegsége leginkább kommunikációjában nyilvánul meg, adott szituációban nem várható el tőle, hogy társadalmilag elfogadható viselkedést tanúsítson. Ilyen körülmények mellett pedig jelen esetben is az állapítható meg, hogy I.rendű vádlott neve vádlott részéről

hiányzott a szándék, akarat a bűncselekmény elkövetésére és hiányzik a cselekmény társadalomra veszélyessége is, hiszen az anyagi lehetőségeit ismerve komolytalan volt a vagyoni előny ígérete is. A védő a vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy megpróbál orvosi segítség igénybevételével is életvezetésén változtatni, Ausztriában idénymunkára foglalkoztatták, véglegesítés előtt áll, havi nettó 600 eurot keres, amelyből anyagilag támogatja szülei megélhetését is, akik közül édesapja rokkantnyugdíjas, édesanyja munkahelyének elvesztését követően az önkormányzat foglalkoztatásában áll minimál bért el nem érő keresettel.

A fellebbviteli főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a tényállás kisebb fokú kiegészítését követően 226.120 Ft-ra nézve vagyonekobzás intézkedés elrendelésére, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A védelmi fellebbezésekre is reagálva, azokat egyik formájában sem találta alaposnak. Hivatkozott arra, hogy a megalapozott tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére és megfelelően minősítette is az adott cselekményeket. Ezért a vádlott felmentésére nem kerülhet sor. Az enyhítést célzó fellebbezés ellenérveiként utalt arra, hogy az ittas járművezetés vétsége miatt már büntetett vádlott jelen eljárásban elbírált cselekményét más ellene folyó eljárás alatt szintén ittas állapotban követte el. Ezen súlyosító körülmények és az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottsága miatt a büntetés enyhítésére vagy végrehajtásának felfüggesztésére nem kerülhet sor.

A vádlott csatlakozott védőjéhez és megismételte korábbi védekezését, mely szerint a terhére rótt bűncselekményeket nem követte el. Személyi körülményeivel kapcsolatban a védője által hivatkozottakon kívül előadta, hogy csonkolt nyelvvel él, amelynek következtében nehezített az evése és beszéde is. Pszichés betegségének kezelésére Sopronban egy magánrendelést vesz igénybe időszakonként altató, nyugtató felírása céljából.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Beszerzett és tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely szükséges volt a tényállás megalapozott megállapításához. A rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességében is alapos vizsgálatnak vetette alá. Nem tévedett, amikor a tényállás alapjául - hitelesnek megítélve- az intézkedést végző rendőrtanúk vallomását fogadta el a vádlott tagadásával szemben. A vádlott a történeteket nagyrészt maga sem vitatta, csupán a 400-400 euró, illetve a 100.000- 100.000 Ft ígéretét. A megyei bíróság ítéletének indokolásában pontosan megjelölte azokat a körülményeket, amelyek a két

rendőrtanú végig következetes és határozott vallomásán túl,- azt megerősítve-, azt igazolták, hogy I.rendű vádlott neve a fenti összeg felajánlásával mindenképpen el akarta kerülni, hogy ittas járművezetés miatt újabb eljárás induljon ellene. Erre utal, hogy a vádlott a helyszíni ellenőrzés során hamis személyi adatokat mondott be, a SERES ethylometer alkalmazása eredménytelenül zárult, a vádlott vérzékenységre hivatkozva megtagadta a vérminta vételt is. Mindezeket a körülményeket vonatkoztatva az ügyben kihallgatott **1. sz. tanú** ügyeletvezető és **2. sz. tanú** r. alezredes vallomásával, egyetlen olyan tényező sem fedezhető fel az intézkedést végző rendőrtanúk vallomásában, amely miatt szavahihetőségüket meg kellene kérdőjelezni. Az ítélet tábla a másodfokú nyilvános ülésen elhangzott védekezésben előadott körülményeket is megvizsgálta. Ezzel kapcsolatosan arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egy, a tényállásban írt adatokhoz igazított utólagos védekezései forma, taktika. Az igazoltatást végző rendőrök jelentésükben, majd később tanúként is elmondták, hogy a vádlott az intézkedés során erőszakosan viselkedett, ezért kényszerítő eszközt, bilincset alkalmaztak vele szemben, míg előállították a Kőszegi Rendőrkapitányságra. Ittasságát, kimerültségét és rendkívül feldúlt lelkiállapotát maga a vádlott sem vitatta. Ilyen körülmények mellett az adott szituációba rendkívül nehezen illeszthető az a vádlotti előadás, hogy a rendőröknek útközben csupán egy olyan történetet mesélt, amelyben az osztrák állampolgárságú halálos balesetet okozó elkövetőt először 400 euróra, majd 100.000 Ft-ra büntették meg a hatóságok. A rendőrök részéről a félreértés lehetősége már csak azért is kizárható, mert az első vesztegetési magatartást követően a rendőrök a kapitányságon erről azonnal beszámoltak, ekkor még szó sem esett a fejenkénti 100.000 Ft-os ajánlatról, amit vallomásuk szerint a vádlott az orvosi ügyeletre szállításakor tett, s amelyről a rendőrök ezt követően telefonon megint csak jelentettek az ügyeletvezetőnek.

Mindezek alapján az ítélet tábla nem látott indokot további bizonyítás lefolytatására, mivel a tényállás a beszerzett bizonyítékok alapján megfelelő körben, megnyugtató módon rekonstruálható volt.

A megyei bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól. A történeti tényállást az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően csupán annyival egészíti ki, hogy az elkövetés idején az euro árfolyama 282, 65 Ft volt, így a 800 euro 226.120 Ft-nak felelt meg.

Az ítélet személyi részét az irtok tartalma alapján az ítélet tábla azzal egészíti ki, hogy a Vas Megyei Bíróság ítéletének személyi részében írt második eljárásban a másodfokon a Vas Megyei Bíróság járt el és a 2011. május hó 3. napján kelt 3.Bf.439/2010/8. szám alatti ítéletével a vádlottat ittas járművezetés vétsége miatt 240 napi tétel, napi tételenként 2.500.- Ft, összesen 60.000.- Ft pénzbüntetésre és 2 év 6 hónapi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A jelen bűncselekménnyel összefüggésben elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt a vádlottat a Kőszegi Városi Bíróság a 2.B.138/2010/26. szám alatti ítéletével, mely 2011. szeptember 29. napján emelkedett jogerőre, ittas állapotban elkövetett közúti járművezetés vétsége miatt 3 hó - végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre és 2 év 10 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A Soproni Városi Bíróság a B.326/2011/7. szám alatti ítéletével, mely a Győri Törvényszék 3.Bf.435/2011/7. szám alatti határozatával 2012. május hó 31. napján emelkedett jogerőre, a 2011. I. 27. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt 80 napi tétel, napi tételenként 2.500.- Ft, összesen 200.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte.

Az így kiegészített tényállás ekként teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is a Be. 351.§ /1/ bekezdése értelmében.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

A rendőrtanúk és a vérvételt megkísérlő ügyeletes orvos vallomásából az állapítható meg, hogy a vádlott térben és időben is tájékozott volt, ezt látszik igazolni a vele szemben foganatosított intézkedés alatti igencsak tudatos magatartása is. Ezért az ítéltábla sem tudta elfogadni azt a védelmi érvelést, hogy a vádlottnak sem akarata sem szándéka nem volt a bűncselekmény elkövetésére. A Btk.253.§ /1/ és /2/ bekezdése szerint minősülő vesztegetés büntette nem csak a jogtalan előny adásával, hanem annak ígéretével is megvalósul, mégpedig befejezett alakzatban. Ez utóbbi formájában a közélet tisztaságát tekintve épp olyan mérvű társadalomra veszélyességét hordoz, mint ha az elkövető a vagyoni előnyt ténylegesen át is adja a hivatalos személy részére. Így pusztán az a hivatkozás, hogy az elkövető valójában nem is rendelkezett a felkínált összeggel, a büntetőjogi felelősség alól nem mentesít.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nagyrészt helyesen feltárta. A súlyosító körülmények köréből a kettős halmazatra tekintettel azonban mellőzni kellett a halmazatra utalást, mivel az a Btk. 85.§ /3/ bekezdésére figyelemmel kétszeres értékelést eredményezne. Még kisebb súllyal sem értékelhető viszont a vádlott javára, hogy a jogszerűen eljáró hivatalos személyek a felajánlott összeget visszautasították.

Az ittas járművezetés vétsége miatt már büntetett I.rendű vádlott neve vádlott a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekmény elkövetése idején ittas járművezetés vétsége

miatti eljárás hatálya alatt állt, vesztegetési cselekményével összefüggésben további ittas járművezetés vétségét és járművezetés az eltiltás tartama alatt, illetve a személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelezettség megszegése szabálysértését is elkövetette, jelen eljárás alatt újabb szándékos bűncselekményt valósított meg, mely miatt jogerős elítélésére is sor került.

Az ügyben alkalmazandó, már az elkövetéskor is hatályos törvény 83.§ /2/ bekezdése értelmében a bíróságnak a büntetés kiszabásakor a középértékből kell kiindulnia, amely a bűncselekményeire előírt 1-5 éves tételhatárokat és a halmazati szabályokra figyelemmel 4 év 3 hó. Ehhez képest az első fokú bíróság - halmazati büntetésként alkalmazva - a vádlottal szemben a törvényi minimumban határozta meg a büntetés mértékét megindokolva azt is, hogy miért tért el az ügyészi indítványtól, vele szemben az adott bűnösségi körülmények mellett miért nem látott lehetőséget a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére. A vádlott és védője számos körülményre hivatkozott az enyhítést célozva, hivatkozásukat azonban semmilyen módon nem támasztották alá, nem igazolták, így az ítélet tábla az enyhítő körülmények körét semmi olyan új tényezővel, méltányolható személyi körülménnyel nem tudta kiegészíteni, bővíteni, ami az amúgy törvényes és arányos, első fokon kiszabott büntetés enyhítését, végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését lehetővé tette volna.

Osztotta az ítélet tábla a fellebbezési főügyészség indítványát a vagyonelkobzás alkalmazására irányuló részében is az alábbiak szerint. A Btk. 77/B.§ /1/ bekezdés e/ pontja kötelezően írja elő annak a vagyonnak a vagyonelkobzását, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt. Ennek értelmében nem csak a ténylegesen adott, hanem a felajánlott összegre nézve is alkalmazni kell ezen intézkedést. A vádlott két ízben is pénzt ígért a vele szemben eljáró rendőröknek közel azonos összegben, de eltérő pénznemben. A törvény céljával nyilvánvalóan nem összeegyeztethető, hogy az ugyanazon vesztegetési cselekmény során elhangzott több, egymástól eltérő tartalmú valamennyi ígéret vonatkozásban alkalmazásra kerüljön a vagyonelkobzás, ezért az ítélet táblának állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy melyik összegre nézve hozza meg határozatát. Az eset összes körülményét figyelembe véve úgy találta, hogy a második alkalommal ígért 100.000-100.000 Ft az. Ez az ország fizetőeszközében meghatározott összeg feleltethető meg leginkább a vádlott végső szándékának, s végső soron eredményez számára kedvezőbb megítélést is.

Mindezek alapján a táblabíróság a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ /1/ és /2/ bekezdése alapján megváltoztatta és I.rendű vádlott neve vádlottal szemben 200.000 Ft-ra vagyonelkobzást rendelt el a Btk. 77/B.§ /1/ bekezdés e/ pontja alapján.

Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései törvényesek az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét egyebekben a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott anyjának neve helyesen: I.rendű vádlott anyja neve.

Győr, 2012. szeptember 18 napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet, s ezáltal a Vas Megyei Bíróság 2.B.469/2010/5. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. szeptember hó 18. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó